Pártbizottsági ülések

A szegedi járásban

A szegedi járási pártbizottság tegnap, kedden az újszegedi pártiskola nagytermében kibővített ülést tartott. Az ülésen részt vettek a pártbizottság tagjaival együtt a járás pártalapszervezeteinek titkárai, a KISZ járási bizottsága apparátusának tagjai is. Ott volt *Tóth Szilveszterné*, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, valamint *dr. Szilágyi Júlia*, a megyei pártbizottság tagja, a megyei pártiskola igazgatója.

A napirendnek megfelelően *Szögi Béla*, a szegedi járási pártbizottság titkára tartott tájékoztatót a Központi Bizottság 1978. április 19—20-i ülésének a XI. pártkongresszus óta végzett munkáról és a párt feladatairól szóló határozatáról, s az ebből adódó járási teendőkről.

A szentesi járásban

Tegnap, kedden délután kibővített ülést tartott a szentesi járási pártbizottság, amelyen részt vettek az alapszervezeti, üzemi és községi párttitkárok is. Megjelent és felszólalt *dr. Kornidesz* Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, valamint *dr. Koncz* János, a megyei pártbizottság titkára.

Puskás László, a járási pártbizottság titkárának megnyitója után került sor az első napirendi témára. *Dr. Szucsán* Sándor, a járási pártbizottság első titkára tájékoztatót adott a Központi Bizottság 1978. március 15-i és április 19—20-i üléséről. A testület elfogadta, illetve jóváhagyta az elhangzott ismertetőt és azt, hogy ennek anyagát a pártszervezetek tűzzék napirendre a legközelebbi taggyűléseken és a pártcsoportok is tárgyalják meg a feladatokat, ami a párthatározatok helyi megvalósításából adódnak.

A pártbizottsági ülésen befejezésül előterjesztések hangzottak el, majd Puskás László mondott összefoglalót.

*

A járási pártbizottság ülése után dr. Kornidesz Mihály dr. Koncz Jánosnak és a járási pártbizottság vezetőinek társaságában Nagymágocs és Székkutas községekbe látogatott.

Kiváló a makói József Attila Tsz

Ünnepi küldöttközgyűlést tartott tegnap a makói József Attila Tsz a Koronaszálló dísztermében, abból az alkalomból, hogy a gazdaság fennállásának 30. évében most másodszorra elnyerte a Kiváló Termelőszövetkezet címet. A küldöttközgyűlésen — amelyen *dr. Perjési László*, a megyei tanács elnöke tolmácsolta a megyei pártbizottság, a megyei és a városi tanács gratulációját — *Berényi János* téesz-elnök ismertette a szövetkezet eredményeit. Az ünnepi alkalomból a szövetkezet több tagja kapott kitüntetést és jutalmat.

Országgyűlési bizottság ülése

A bútoripar és kereskedelem helyzetéről tanácskozott az országgyűlés ipari bizottsága. Hazánkban a IV. ötéves terv időszakában fejlődött a bútoripar gyáriparrá. 1971—1975 között a tervezett 50 helyett 64 százalékkal nőtt a bútoripar termelése.

A következőkben fontos feladat a magyar bútor exportképességének fokozása, az elemekből összeállítható bútorok gyártásának növelése — állapította meg az országgyűlés ipari bizottsága.

(MTI)

Az odesszai vendégek látogatása a megyei pártbizottságon

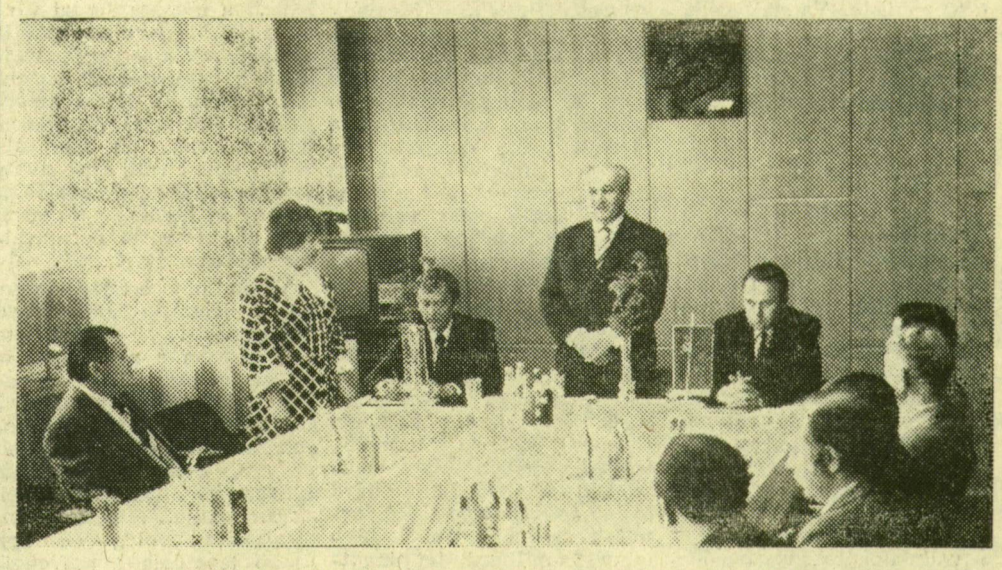

Dr. Komócsin Mihály tájékoztatóját tartja. Balra: A. V. Varlamov, jobbra: dr. Koncz János. (Enyedi Zoltán felvétele)

Csongrád megye testvérüzemeinek, intézményeinek odesszai vendégei tegnap délelőtt felkeresték az MSZMP Csongrád megyei Bizottságát. A vendégeket *dr. Komócsin* Mihály, a megyei pártbizottság első titkára, *dr. Koncz* János, a megyei pártbizottság titkára, *Török* József, a szegedi városi pártbizottság első titkára, *Szabó G.* László, a megyei tanács elnökhelyettese, *Papp* Gyula, a szegedi megyei város tanácselnöke és a megyei pártbizottság osztályvezetői fogadták.

Dr. Komócsin Mihály üdvözlő szavaiban beszélt a két testvérmegye harcban kialakult, majd az építőmunkában fejlődő barátságáról, arról, hogy hazánk e területének felszabadító harcaiban sok odesszai katona vett részt. Pártunk politikája alaptételének tekinti a magyar—szovjet barátságot, ami legsajátosabb nemzeti ügyünk, nemzeti érdekünk, azon dolgozunk, hogy ez a barátság minél erősebb, tartalmasabb legyen. Ezt a célt szolgálja a megyénkben tartózkodó népes odesszai delegáció is. A továbbiakban részletesen ismertette a megyének az országban elfoglalt helyét, a megye gazdálkodását, kulturális életét, és a pártmunka soron levő feladatait.

Szavaira A. V. *Varlamov*, az odesszai delegáció vezetője, az odesszai területi pártbizottság külügyi osztályának vezetője válaszolt, aki átadta az odesszai kommunisták, a lakosság baráti üdvözletét, jókívánságait, megköszönte a meleg fogadtatást, és szólt arról, hogy a két testvérmegye baráti kapcsolatai fejlesztésének még sok lehetősége van, amit a a jövőben gyümölcsöztetni szükséges mindkét nép javára.

A délelőtt folyamán a megye és Szeged város vezetőivel Varlamov elvtárs megbeszélést folytatott a testvérkapcsolatok fejlesztéséről, mindenekelőtt azonban az ez év októberében *Odesszában megrendezésre kerülő Csongrád megyei barátsági hét programjáról*, majd Hódmezővásárhelyre látogatott, ahol *dr. Szalontai* Józseffel, a városi pártbizottság első titkárával folytatott megbeszélés után felkereste a Divat Kötöttárugyárat. Ott *Sugár* József, a pártbizottság titkára és *Pál* Rozália vezérigazgató tájékoztatták az üzemben folyó politikai és gazdasági tevékenységről. A vásárhelyi látogatás a Tornyai múzeum megtekintésével fejeződött be. A küldöttség többi tagja a testvérüzemekben, intézményekben folytatta a szakmai tapasztalatcserét.

Egy vendég Odesszából

A delegáció két tagja, Uszenko Maria Filipovna, az Odesszai Krupszkaja Kötöttárugyár pártbizottságának titkára és Nefegyenkova Galina Petrova, a gyár főmérnökhelyettese, három napon át a HÓDIKÖT vendége. A vásárhelyi vendéglátók igen szoros programot dolgoztak ki számukra, mégis készségesen vállalkoztak egy rövid beszélgetésre, megállapodva, hogy Nefegyenkova Galina Petrova válaszol a kérdésekre.

— A Krupszkaja Kötöttárugyár és a HÓDIKÖT 1977-ben létesített hivatalos testvérkapcsolatot. Tudomásunk szerint ennek alapja az, hogy sok hasonlóság mutatkozik a két gyár adottságai között.

— Valóban, kapcsolataink nem teljesen újkeletűek, s annak idején ténylegesen azért jöttek létre, mert a sajátos körülményektől eltekintve számos tényező szinte azonos gyárainknál. Csak néhány példa erre: nekünk is vannak gyáregységeink, és három üzemünk mintegy 3 ezer embert foglalkoztat. Dolgozóink 90 százaléka nő, s a lányok, asszonyok közül került ki csaknem minden vezető. Három profilban termelünk, sík- és körkötött áruk, valamint fehérneműk gyártásával foglalkozunk. Gyártmányaink alapanyaga a tiszta gyapjú, a pamut és a műszál. Évente mintegy 11 millió darab árut állítunk elő, 50 millió rubel értékben. S még egy: nálunk ebben az ötéves tervben kezdődött meg állami beruházással az a rekonstrukció, amely a HÓDIKÖT-ben lassan már befejezéséhez közeledik. A folyamatos termelés mellett folyik az építkezés és a gépek cseréje. Nagy nehézséget jelent ez számunkra, mégis lelkesen dolgozunk éves terveink teljesítéséért, mert tudjuk, hogy nemsokára lényegesen jobb munkafeltételek között folytathatjuk a munkát.

— A ténylegesen sok hasonlóság feltehetően hasznos tapasztalatcserékre ad alkalmat. Mire irányul elsősorban a figyelmük, illetve mit várnak mostani látogatásuktól?

— Érdeklődésünk kétirányú. Szeretnénk egyrészt megismerni, hogy a hasonló körülmények között miként oldják meg a gazdasági, termelési problémákat a vásárhelyi szakemberek. A kifejezetten szakmai kérdéseken túl pedig nagyon érdekel bennünket a párt- és társadalmi szervek tevékenysége, ami, mint hallottuk, a HÓDIKÖT-ben sem választható el semmiképpen a gazdasági munkától.

Ami a kérdés második részét illeti: örülnénk, ha gyáraink között sikerülne az 1977-ben létesített testvérkapcsolatot kiszélesíteni, s ezáltal rendszeressé tenni a tapasztalatcseréket, közelebb hozni a két gyár kollektíváját. Ennek érdekében előzőleg már kölcsönösen eljuttattuk egymáshoz javaslatainkat egy gazdasági együttműködési szerződés kidolgozására. A javaslatokat most egyeztetjük, és bízunk benne, hogy mielőbb sor kerülhet a szerződés aláírására is — mondotta befejezésül Nefegyenkova Galina Petrova.

Május 28-tól

Új menetrend a MÁV-nál

Kevés lényeges változás, de az igényeket jobban megközelítő rövidebb közlekedési idők, néhány új mentesítő vonat, javuló város környéki forgalom, ez jellemzi a MÁV 1978—79. évi menetrendjét, amely az európai vasutakéhoz hasonlóan május 28-án, vasárnap 0 órakor lép életbe. A menetrend fontosabb módosításait, a személyforgalom javítására tett intézkedéseket kedden sajtótájékoztatón ismertették a MÁV vezetői.

A belföldi forgalomban a szegedieket érdeklő változás: Szeged és Kiskunfélegyháza között egy új helyi vonattal javítják a munkásszállítás feltételeit.

A nemzetközi forgalomban Berlinből Szófiába a Pannónia-expressz másfél órával korábban indul, s ugyancsak az eddiginél korábban, 20 óra 45 perckor indul Budapestről Lipcsébe az autószállító vonat. A Meridián-expressz útvonalát a nyári idényben Belgrádon át Barig meghosszabbították, míg a hét végi nagy forgalom zavartalanabb lebonyolítására szombatonként Budapest—Drezda, vasárnaponként Budapest—Lipcse között állítanak be mentesítő vonatot. Tavaly Budapest—Belgrád—Athén között hetenként egyszer közlekedett a Puskin—Athenes expresszvonatban közvetlen hálókocsi —, ezen a nyáron már hetenként kétszer áll az utasok rendelkezésére.

Tavaly ilyenkor kezdődött a kísérlet a rövid menetidejű vonatokon a dohányzás korlátozására. A mostani menetrend életbe lépésétől az elővárosi és a város környéki vonatokon — amelyek egy—másfél óra alatt célhoz érnek — a nemdohányzó szakaszon kívül két-három kocsiból teljesen kitiltják a dohányfüstöt. Több mint ezer vonatban közlekednek majd ilyen nemdohányzó kocsik.

A MÁV hivatalos menetrendkönyve 150 ezer példányban készült, ára változatlanul 40 forint. Újdonsága, hogy külön vörösnyomású fejezetben 18 táblázaton feltünteti a főváros és a megyeszékhelyek közötti személyvonatok indulását és érkezését. (MTI)

hatalmas mértékű energia-, nyersanyagár-robbanással is, és egyes polgáriak siettek a kettőt összefüggésbe hozni, sőt elmosni a kettő közötti különbséget.

Kétségtelen, hogy van közöttük összefüggés, de nem igaz az, hogy a válság kizárólag, vagy döntően erre a gyors energiaár-növekedésre (cserearányromlásra) vezethető vissza. Ma már elhalkultak azok a hangos polgári vélemények, amelyek ezt hirdették, joggal, hiszen a tőkés világgazdaságban a cserearányromlás megállt, sőt 1976—77 óta kezd javulni, és mégis, újabb stagnálás, sőt visszaesés jelei figyelhetők meg. A mai tőkés világgazdaság sokoldalú és bonyolult rendszerében összefüggés van a recesszió, cserearányromlás, világméretű infláció között, de mindezeknek megvan a maguk viszonylagos önállósága is. Hiszen történelmileg túltermelési válságok — és ezek világgazdasági kihatásai — léteztek már régebben is.

A tőkés világgazdaság előbb említett három fő problémája közül a döntő a túltermelési válság, illetve a termelés stagnálása, a következő okoknál fogva. Polgári közgazdászok is kiszámították, hogy a cserearányromlásból származó veszteségek országokra vonatkozóan és tőkés világ egészére vonatkozóan egyaránt körülbelül 1/3—1/4 része a kereskedelmi mérlegek passzívumának. Tehát nyilvánvaló, hogy a kereskedelmi mérleg passzívumait döntően valami más, és nem a cserearányromlás okozza, hanem a termelés visszaesései, a stagnálás és az ennek következményeként fellépő protekcionista tendenciák.

A másik fontos kérdés, hat-e, és hogyan a tőkés világgazdaság említett újratermelési egyensúlyzavara (recesszió, cserearányromlás, infláció) a szocialista világgazdaságra? Ha igen, miben áll a szocialista gazdaság, illetve világgazdaság fölénye a tőkés rendszerrel szemben? E kérdés helyes felvetését és az erre adott választ bizonyos mértékig bizonyította az a történelmi tapasztalat, hogy az 1929—33-as világgazdasági válság az akkori Szovjetunióra valóban szinte semmiféle hatással nem volt. Ebből a történelmi példából azt lehetett volna következtetni, hogy a mai szocialista rendszer is teljesen kiküszöbölhet minden hatást.

Ez a felfogás azonban nélkülözi a történelmi-gazdasági helyzetben fennálló lényeges különbségek helyes számbavételét.

A kérdésre adott válaszunk ma — logikai és tapasztalati tények alapján — csak az lehet, hogy igenis nem vagyunk teljesen elszigeteltek, nem is lehetünk attól, ami a világgazdaságban, ezen belül a tőkés világgazdaságban történik. A világ a gyors technikai fejlődés, mondhatnánk második ipari forradalom korszakát éli. Ezen az alapon mind a technikai fejlődés, mind a tudományos haladás erősen összefonódott, internacionalizálódott. Az egyik országban bizonyos termékek, termelőeszközök kutatása és termelése ért el magasabb fokot, egy másikban pedig más termékeké. Még a legnagyobb és leggazdagabb országok sem engedhetik meg maguknak, hogy minden, vagy minden főbb termék kutatásával, fejlesztésével és tömeges termelésével egyaránt foglalkozzanak. Az akkori Szovjetunió elszigetelhette gazdaságát (pontosabban, őt szigetelték el) a fejlett tőkés országoktól, illetve viszonylag könnyebben elviselhette ezt, mert akkor gazdaságának fejlettsége és az ebből fakadó ipari adaptációs képessége nagyon alacsony volt. Ma már lényegesen más a helyzet. A szocialista országok gazdasága nem szigetelhető el teljesen, mert éppen az előzőekből következően léteznek és hatnak a világgazdaság fejlődésének egyetemes (társadalmirendszer-határokkal nem korlátozható) törvényszerűségei is, például technikai fejlődés törvényei, nemzetközi értéktörvény, nemzetközi újratermelési arányosság stb. törvényei.

A szocialista világgazdaság, vagy az egyes szocialista országok gazdasági rendjének fölénye a tőkéssel szemben tehát nem abban áll, hogy minden hatást kívül tud tartani, mert erre az előbb elmondottakból következően nincs lehetőség, hanem abban, hogy ezeket a kedvezőtlen hatásokat *átalakítja*, illetve begyűrűző hatásukat *elnyújtja-letompítja*. A szocialista rendszer fölénye megmutatkozott abban, hogy a termelés nálunk töretlenül, évi 6—7 százalékkal nőtt, még akkor is, amikor a tőkés országokban körülbelül ugyanekkora mértékben zuhant a termelés. De a hatás abban jelentkezett, hogy a termelésünk növekedésével nem tudott lépést tartani exportunk növekedése, sőt volt idő, amikor csökkent, vagy stagnált. A stagnáló, vagy csak lassabban növekvő exportunk (éppen a nyugat-európai dekonjunktúra miatt) nem fedezte a változatlanul gyors növekedésünk gép-berendezés importját. Kereskedelmi mérlegünk tehát passzív lett, külföldi hiteleket vettünk fel. (A hitelek kérdéséről egy későbbi cikkben lesz szó.) Tehát a tőkés termelés visszaesése *átalakítottan*, a nemzetközi hitelek formájában gyűrűződött be a magyar gazdaságba.

A nemzetközi értéktörvénytől, a világpiaci árak mozgásától sem szigetelhetjük el magunkat. Itt szabadságunk csak abban állt — és áll —, hogy ezen árváltozásokat, olajáremeléseket *elnyújtva-letompítva* engedjük be a nemzetgazdaságba. A fejlett tőkés országokban a nagy problémát éppen a „robbanás"-szerű áremelkedés okozta.

Dr. Mayer László